

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 30/2025

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(Αριθμός κατάθεσης αγωγής: 148/2023)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Ολυμπία Αμελαδιώτη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ιωάννη Μπαχαρίδη Εισηγητή – Πρωτοδίκη και Κανέλλα Καπούτση, Πρωτοδίκη και από τη Γραμματέα Αγγελική Κατσανιώνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 17^η Οκτωβρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Σπανού Θωμά-Δημήτριου του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου στο 5^ο χλμ Λεωφόρου Ρόδου-Λίνδου, με ΑΔΤ ΑΗ 950857 και ΑΦΜ 027637336 Δ.Ο.Υ. Ρόδου 7542, ο οποίος κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο εκπροσωπήθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου Αναστασίου Μπακαλούμα ΔΣΡ (ΑΜ 513) που προκατέθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Στέφανου Στεφανίδη του Ιωάννη, δικηγόρου, κατοίκου Ρόδου οδό 25ης Μαρτίου αριθμ. 9-11, 2^{ος} όροφος, ο οποίος κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο εμφανίσθηκε αυτοπροσώτως και προκατέθεσε προτάσεις.

Ο ενάγων ζήτησε να γίνει δεκτή η από 19-10-2023 αγωγή του κατά του εναγομένου, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πολυμελούς Πρωτοδικείου

Ρόδου, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 148/2023, προσδιορίστηκε, για να συζητηθεί στη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο οικείο πινάκιο με αριθμό 9.

ΚΑΤΑ την δημόσια συζήτηση της υποθέσεως οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται παραπάνω.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Η αγωγή κακοδικίας κατά Δικηγόρων διέπεται, μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4194/2013 περί Κώδικα Δικηγόρων (ΦΕΚ Α' 208/27.9.2013), από τα άρθρα 160 ως και 164 αυτού. Οι διατάξεις αυτές κατά μεγάλο μέρος επαναλαμβάνουν τις ρυθμίσεις του άρθρου 73 ΕισΝΚΠολΔ. Έτσι ορίζεται σχετικά ότι η αγωγή αυτή, η αγωγή κακοδικίας κατά δικηγόρου, συμβολαιογράφου κ.α. υπάγεται στο κατά τόπον αρμόδιο, κατά τις διατάξεις του ΚΠολΔ, Πολυμελές Πρωτοδικείο που δικάζει κατά την τακτική διαδικασία (βλ. αντίστοιχα τα άρθρα 160 ν. 4194/2013 και 73 § 1 ΕισΝΚΠολΔ) και επιτρέπεται μόνο αν στηρίζεται σε δόλο ή βαριά αμέλεια και ο ενάγων ζημιώθηκε από τις τέτοιες πράξεις ή παραλείψεις (160 § 1 και § 4 του 73 ΕισΝΚΠολΔ, που επιπλέον ανέφερε ειδικώς και την αρνησιδικία). Προβλέπεται δε ότι 1. Το δικόγραφο της αγωγής: α) συντάσσεται σύμφωνα με τα άρθρα 118 και 216 εδ. 1 του ΚΠολΔ, β) περιέχει όλους τους λόγους, στους οποίους ο ενάγων στηρίζει την αγωγή κακοδικίας και γ) αναγράφει με ακρίβεια όλα τα αποδεικτικά μέσα που επικαλείται για να αποδείξει τους λόγους, 2) στην αγωγή επισυνάπτονται: (α) τα αποδεικτικά μέσα που ο ενάγων επικαλείται για να υποστηρίξει τους λόγους της αγωγής, σε πρωτότυπα ή επικυρωμένα αντίγραφα και (β) ειδικό πληρεξούσιο στο δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή, η έλλειψη του οποίου την καθιστά απαράδεκτη (άρθρο 163 ν. 4194/2013 και §§ 1, 2,3 του άρθρου 73 ΕισΝΚΠολΔ). Οι αξιώσεις του προηγούμενου άρθρου παραγράφονται μετά τρία (3) έτη από την πράξη, ενέργεια ή παράλειψη που επικαλείται ο ενάγων (άρθρο 161. 4194/2013). Με βάση τις διατάξεις αυτές σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 914,297,298 και 330 ΑΚ, στοιχεία, θεμελιωτικά των λόγων της αγωγής κακοδικίας κατά των παραπάνω προσώπων είναι: 1) Αντισυμβατική ή παράνομη

συμπεριφορά κατά την άσκηση του λειτουργήματος τους, 2) πρόκληση ζημίας στον εντολέα, αν πρόκειται για αντισυμβατική συμπεριφορά ή και σε τρίτο πρόσωπο, αν πρόκειται για παράνομη συμπεριφορά και 3) δόλος ή βαριά αμέλεια, τελούσα σε αιτιώδη συνάφεια με την προκληθείσα ζημία. Για τον προσδιορισμό του στοιχείου του «παράνομου», κρίσιμες είναι κυρίως οι διατάξεις που διαγράφουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των εν λόγω δημοσίων λειτουργών και ειδικότερα οι διατάξεις των οργανικών νόμων της υπηρεσίας τους. Βαριά είναι η αμέλεια, όταν η απόκλιση από τη συμπεριφορά του μέσου συνετού και επιμελούς ανθρώπου είναι σημαντική, ασυνήθης, ιδιαιτέρως μεγάλη και φανερώνει πλήρη αδιαφορία του δράστη προς τα αγαθά των άλλων (ΑΠ 1892/2014 ΤΝΠ Νόμος). Η αγωγή κακοδικίας έχει προβλεφθεί με σκοπό την ενδυνάμωση του αισθήματος ασφάλειας του πολίτη, δεδομένου ότι η αναγνώριση δικαιωμάτων και αρμοδιοτήτων στους δικηγόρους και στο δικηγορικό λειτούργημα πρέπει να αντιστοιχεί και σε συγκεκριμένες υποχρεώσεις με την παράλληλη πρόβλεψη κυρώσεων αστικού περιεχομένου (Κυβέλος Σ. σε Ερμηνεία Κώδικα Δικηγόρο», επιμ. Κ. Γώγου/Ι. Κωνσταντίνου, 2η έκδοση 2019, άρθρο 160, υπό 1). Αντικείμενο της αγωγής είναι η επιδίκαση αποζημίωσης, ενώ μπορεί να είναι και η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης (ΠΠρΑθ 2107/2022 αδημ. στο νομικό τύπο, ΠΠρΘεσ 31651/2002 ΧρΙΔ 2003. 814, Κυβέλος Σ, ό.π., άρθρο 163, υπό 2). Συνεπώς, στις διατυπώσεις της υπόκειται και η αγωγή εκ των άρθρων 57 και 59 ΑΚ, όταν η προσβολή της προσωπικότητας συντελέστηκε κατά την ενάσκηση του λειτουργήματος του δικηγόρου. Επιπρόσθετα, με τις ανωτέρω διατάξεις θεσπίζονται προϋποθέσεις, που διαφοροποιούν την άσκηση αγωγής κακοδικίας κατά δικηγόρου από την αντίστοιχη αγωγή αποζημιώσεως από ενδοσυμβατική ή εξωσυμβατική ευθύνη. Η διαφοροποίηση δε αυτή δικαιολογείται από λόγους κοινωνικού και δημοσίου συμφέροντος, που υπαγορεύονται από την ανάγκη όπως οι δικηγόροι, ως άμιοθοι δημόσιοι λειτουργοί (άρθρα 1 και 38 του ν.δ. 3026/1954) ενεργούν ανεπηρέαστοι και απερίσπαστοι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, πράγμα που θα ήταν ανέφικτο αν η δικαστική τους καταδίωξη δεν περιοριζόταν στο αναγκαίο πλαίσιο, τόσο από απόψεως βαθμού υπαιτιότητας, όσο και από απόψεως χρόνου και δικονομικών προϋποθέσεων ασκήσεως της σχετικής αγωγής (ΟΛΑΠ 18/1999, ΑΠ 1921/2017, ΑΠ 1892/2014 ΤΝΠ-Νόμος). Οι

διατάξεις, όμως, αυτές για την αγωγή κακοδικίας κατά δικηγόρων έχουν εφαρμογή για πράξεις ή παραλείψεις των δικηγόρων σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους ως πληρεξουσίων των εντολέων τους και όχι για διαφορές άσχετες με την ενάσκηση των καθηκόντων αυτών (ΑΠ 73/2022, ΑΠ 1412/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή του ο ενάγων εκθέτει ότι ο εναγόμενος ήταν πληρεξούσιος δικηγόρος του και ότι είχε την εντολή να καταθέσει μια αίτηση στο Κτηματολόγιο Ρόδου, προκειμένου να διορθωθεί η αναφερόμενη στην κρινόμενη αγωγή του κτηματολογική εγγραφή, η οποία αφορούσε σε ποσοστά συγκυριότητάς του επί ακινήτου και ότι του κατέβαλε ως αμοιβή το ποσό των 550 ευρώ για την εκτέλεση της ως άνω εντολής.

ΘΕΩΡΗΤΗ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ
Ο εναγόμενος υπέβαλε την ως άνω αίτηση, ωστόσο το περιεχόμενό της ήταν τέτοιο, ώστε έλαβε αρνητική απάντηση επ' αυτής. Ότι ο ενάγων του ανέθεσε περαιτέρω την εντολή να τον εκπροσωπήσει σε υπόθεσή του ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά πληρώνοντάς του ως αμοιβή το ποσό των 1.490 ευρώ και ότι του ανέθεσε την εντολή να τον εκπροσωπήσει σε αγωγή, που κατέθεσε ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου σε άλλη υπόθεση πληρώνοντάς του ως αμοιβή το ποσό των 2.900 ευρώ, ωστόσο ο εναγόμενος δεν εκτέλεσε τις εντολές του ενάγοντος και δεν τον εκπροσώπησε στις ως άνω υποθέσεις του. Ότι μετά την έκδοση της αρνητικής απάντησης, που έλαβε επί της ως άνω αίτησης διόρθωσης προς το Κτηματολόγιο Ρόδου, ο ενάγων κοινοποίησε μια επιστολή σε διάφορα δικαστήρια της χώρας παραπονούμενος για τη στάση του εναγομένου απέναντί του. Ότι κατόπιν ξεκίνησε μια σφοδρή αντιδικία μεταξύ τους με την εκατέρωθεν υποβολή εγκλήσεων, καθώς και αγωγής του εναγομένου εναντίον του, η οποία ξεκίνησε από το 2010 και διαρκεί έως σήμερα. Ότι στις 10-3-2023, ημέρα συζήτησης της έγκλησης του εναγομένου για συκοφαντική δυσφήμιση κατά του ενάγοντος, ο εναγόμενος κατέθεσε μια ψευδή επιστολή προς την Πρόεδρο Πρωτοδικών Ρόδου, στην οποία ανέφερε ότι ο ενάγων δεν δικαιούνταν νομικής βοήθειας, προκειμένου να εκπροσωπηθεί από δικηγόρο στη σχετική δίκη, διότι δεν ήταν οικονομικά ευάλωτος και ότι με την κατάθεση της αίτησης περί νομικής βοήθειας ουσιαστικά εξαπάτησε τις δικαστικές αρχές. Ότι σκοπός του εναγομένου ήταν να στερήσει από τον ενάγοντα

την εκπροσώπησή του από συνήγορο υπεράσπισης στη δίκη αυτή και μην έχοντας οποιαδήποτε νομική υποστήριξη να καταδικαστεί. Ότι, ωστόσο, ο ίδιος δικαιούνταν νομικής βοήθειας, διότι πληρούσε τις οικονομικές προϋποθέσεις. Ότι η επιστολή που κατέθεσε ο εναγόμενος εναντίον του διαβιβάστηκε στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Ρόδου και σχηματίστηκε ποινική δικογραφία εναντίον του ενάγοντος. Ότι κατόπιν ο ενάγων υπέβαλε έγκληση εναντίον του εναγομένου για συκοφαντική δυσφήμιση, ψευδή κατάθεση και ψευδή καταμήνυσή του, προκληθείσες από την κατάθεση από τον εναγόμενο της ως άνω ψευδούς, κατά τους ισχυρισμούς του, επιστολής. Ότι εξαιτίας της προαναφερόμενης απιστίας του εναγομένου όσον αφορά στις τρεις υποθέσεις του, που του ανέθεσε ως πληρεξούσιο δικηγόρο του και κατόπιν εξαιτίας της συκοφαντικής δυσφήμισης, της ψευδούς κατάθεσης και της ψευδούς καταμήνυσης σε βάρος του ενάγοντος, που προκλήθηκαν από την κατάθεση της ανωτέρω ψευδούς επιστολής προσβλήθηκε η προσωπικότητά του, ένωσε θλίψη και στενοχώρια. Ότι εξαιτίας των πράξεων και παραλείψεων του εναγομένου ο ενάγων έχει υποστεί και οικονομική ζημία ίση με τα ανωτέρω ποσά, που κατέβαλλε στον εναγόμενο για την διεκπεραίωση των υποθέσεών του. Με βάση το ιστορικό αυτό, επικαλούμενος δόλο του εναγομένου δικηγόρου, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ζήτησε να υποχρεωθεί ο τελευταίος να του καταβάλει το ποσό των 4.940 ευρώ που ήδη κατέβαλε σε αυτόν (εναγόμενο) για την διεκπεραίωση των υποθέσεών του και το ποσό των 690.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση, να δημοσιευθεί η εκδοθησόμενη απόφαση με έξοδα του εναγομένου στον τοπικό έντυπο τύπο, να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η εκδοθησόμενη απόφαση και τέλος να καταδικασθεί ο εναγόμενος στη δικαστική του δαπάνη.

Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή, η οποία κατατέθηκε στην γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου στις 19-10-2023 και επιδόθηκε στον εναγόμενο την 27-10-2023 (βλ. την υπ' αριθ. 531B/27-10-2023 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Δωδεκανήσου Χριστίνας Καραμάρου), παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρ. 218 ΚΠολΔ), το οποίο είναι καθ' ύλην (άρθρα 162 Ν.4194/2013, 73 παρ.1 ΕισΝΚΠολΔ και 18 παρ.1 ΚΠολΔ) και κατά τόπον

αρμοδίο (άρθρο 22 ΚΠολΔ) κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία και για το παραδεκτό της συζήτησης της προσκομίζεται το από 16-2-2024 πρακτικό διαμεσολάβησης της διαμεσολαβήτριας Θάλειας Μπόνη, μετά της από 8-2-2024 γνωστοποίησης περί αυτής του ενάγοντος στον απολειπόμενο κατά τη συνάντηση διαμεσολάβησης εναγόμενο. Πλην όμως στο εισαγωγικό δικόγραφο σωρεύονται δύο αγωγές, και εξ αυτών, η σωρευόμενη αγωγή που αφορά στη μη εκτέλεση από τον εναγόμενο ως δικηγόρο της εντολής του ενάγοντος σχετικά με τον χειρισμό των ως άνω τριών υποθέσεων του, σύμφωνα και με την προπαρατεθείσα νομική σκέψη, έχει χαρακτήρα αγωγής κακοδικίας, διότι γίνεται επίκληση αδικοπραξίας, που ο εναγόμενος προκάλεσε κατά την ενάσκηση του δημόσιου λειτουργήματος του ως δικηγόρου. Επίσης, ο χαρακτήρας της εναντίον του εναγομένου αγωγής, ως αγωγής κακοδικίας, δεν αναιρείται από τη φύση της αδικίας αξίωσης (λόγω αδικοπραξίας), που ασκείται εν προκειμένω διότι, όπως προαναφέρθηκε, με τη ρύθμιση των άρθρων 160 ν. 4194/2013 και 73 παρ. 1 ΕισΝΚΠολΔ καθιερώνεται ο θεσμός της προσωπικής αστικής ευθύνης του προαναφερομένου προσώπου σε καθολικό επίπεδο. Συνεπώς, εφόσον πρόκειται για αγωγή κακοδικίας, έπρεπε σύμφωνα με τα προαναφερόμενα: α) να επισυνάπτονται στην αγωγή τα αποδεικτικά μέσα, που ο ενάγων επικαλείται, για να υποστηρίξει την αγωγή του, σε πρωτότυπα ή επικυρωμένα αντίγραφα, καθώς και, εν προκειμένω, η υπ' αρ.170/2023 Πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Ρόδου, με την οποία διορίστηκε ο δικηγόρος που υπογράφει την αγωγή. Ο ενάγων, όπως ερευνάται αυτεπαγγέλτως, αφού πρόκειται για έρευνα του παραδεκτού της αγωγής (άρθρ. 73 ΚΠολΔ), δεν έχει τηρήσει την ανωτέρω προϋπόθεση, καθόσον δεν επισυνάπτει στο σώμα της κρινόμενης αγωγής, είτε σε πρωτότυπα, είτε σε επικυρωμένα αντίγραφα: (α) τα αποδεικτικά έγγραφα, που αποδεικνύουν τους ισχυρισμούς του και (β) την υπ' αρ.170/2023 Πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Ρόδου, με την οποία διορίστηκε ο υπογράφων την κρινόμενη αγωγή πληρεξούσιος δικηγόρος του, όπως προκύπτει από το αντίγραφο της αγωγής, το οποίο προσάγει και επικαλείται ο ενάγων και επιδόθηκε στον εναγόμενο και από την υπ' αριθμ. 531B/27-10-2023 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Δωδεκανήσου με έδρα το Πρωτοδικείο Ρόδου, Χριστίνας Καραμάριου. Το γεγονός δε ότι ο ενάγων μετά την κατάθεση της ένδικης αγωγής κατέθεσε στη Γραμματεία

Θ Ε Ω Ρ Η Θ Η
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

αυτού του Δικαστηρίου και φάκελο, που περιείχε τα αναφερόμενα στην αγωγή αποδεικτικά έγγραφα και την Πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Ρόδου, με την οποία διορίστηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος του ενάγοντος, δεν επαρκεί για το παραδεκτό της (αγωγής), αφού ο νόμος δεν αρκείται μόνο σε κατάθεση των σχετικών εγγράφων, αλλά απαιτεί την επισύναψή τους στην αγωγή, ώστε αυτά να αποτελέσουν σώμα της αγωγής και ως εκ τούτου να συγκοινοποιηθούν στον εναγόμενο (ΕφΠειρ 763/2014, ΤΝΠ Νόμος). Συνεπώς, πρέπει η σωρευόμενη αγωγή κακοδικίας με αιτήματα την καταβολή στον ενάγοντα του ποσού των 4.940 ευρώ ως αποζημίωση και του ποσού των 690.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης, που υπέστη εξαιτίας της απιστίας του εναγομένου δικηγόρου, να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 164 Ν. 4194/2013, αν η αγωγή κακοδικίας απορριφθεί για οποιονδήποτε λόγο, δεν επιτρέπεται να ασκηθεί νέα αγωγή για την ίδια υπόθεση, για τους ίδιους ή άλλους λόγους, και ο ενάγων καταδικάζεται να πληρώσει τα έξοδα. Περαιτέρω, η έτερη σωρευόμενη αγωγή που αφορά την προσβολή της προσωπικότητας του ενάγοντος εξαιτίας της συκοφαντικής δυσφήμισης, της ψευδούς κατάθεσης και της ψευδούς καταμήνυσης σε βάρος του, οι οποίες προκλήθηκαν από την κατάθεση από τον εναγόμενο της ως άνω, κατά τους ισχυρισμούς του, ψευδούς επιστολής στην Πρόεδρο Πρωτοδικών Ρόδου, είναι αόριστη. Ειδικότερα, ο ενάγων αιτείται με την κρινόμενη αγωγή του το συνολικό ποσό των 690.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης, που υπέστη, τόσο εξαιτίας της απιστίας του εναγομένου δικηγόρου (περιεχόμενο της ανωτέρω σωρευόμενης αγωγής κακοδικίας), όσο και λόγω της κατάθεσης από τον εναγόμενο της ψευδούς σε βάρος του επιστολής στην Πρόεδρο Πρωτοδικών Ρόδου (περιεχόμενο της σωρευόμενης αγωγής προσβολής προσωπικότητας), ήτοι ο ενάγων με την αγωγή του δεν διευκρινίζει, ποιο ποσό αιτείται ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής του βλάβης εξαιτίας της προσβολής της προσωπικότητάς του, που προκλήθηκε από την κατάθεση από τον εναγόμενο της ως άνω ψευδούς, κατά τους ισχυρισμούς του, επιστολής. Η αξίωση από τον παθόντα ενός συνολικού ποσού χρηματικής ικανοποίησης προς αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης, χωρίς να απαιτείται για το ορισμένο της σχετικής αγωγής ο επιμερισμός των ποσών που αιτείται για κάθε μία από τις προσβλητικές σε βάρος του εκδηλώσεις, θα ήταν επιτρεπτή, σε περίπτωση σύνθετης προσβολής

της προσωπικότητας του ατόμου, με περισσότερους από έναν τρόπους και υπό διαφορετικές περιστάσεις, που όμως εντάσσονται στα πλαίσια ενός ενιαίου βιοτικού συμβάντος, γιατί το μέγεθος της ηθικής βλάβης που έχει υποστεί ο ενάγων και συνεπώς το ποσό που δικαιούται ως χρηματική ικανοποίηση θα κριθεί από το Δικαστήριο από την ενιαία αξιολόγηση των σε βάρος του προσβολών. Όμως, στην προκειμένη περίπτωση, μετά την ως άνω απόρριψη της σωρευόμενης αγωγής κακοδικίας, που αποτελούσε τη μία εκ των δύο αγωγικών βάσεων με αίτημα την ανωτέρω ηθική βλάβη, ο ξεχωριστός προσδιορισμός του αιτούμενου ποσού χρηματικής ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη ο ενάγων, εξαιτίας της συκοφαντικής δυσφήμισης, της ψευδούς κατάθεσης και της ψευδούς καταμήνυσης από την κατάθεση της ως άνω επιστολής, που αποτελεί το αντικείμενο της κρινόμενης σωρευόμενης αγωγής, είναι επιβεβλημένος, καθώς διαφορετικά καθίσταται αδύνατο να διακριβωθεί το μέρος του ποσού χρηματικής ικανοποίησης, που ζητείται, ώστε να διαπιστωθεί κατά ορισμένο τρόπο το αίτημα της αγωγής. Επισημαίνεται δε ότι το Δικαστήριο δε δύναται να επιμερίσει, κατά την κρίση του, το συνολικά αιτούμενο ποσό στο προσήκον για κάθε επικαλούμενη προσβολή της προσωπικότητας, σύμφωνα με τη θεμελιώδη δικονομική αρχή της διάθεσης, που απορρέει από τη διάταξη του άρθρου 106 ΚΠολΔ και κατά την οποία το Δικαστήριο αποφασίζει, με βάση τις αιτήσεις, που υποβάλουν οι διάδικοι, αρχή δε που δεν πρέπει να συγχέεται και ούτε σαφώς αντικρούεται από τη διάταξη του άρθρου 932 εδ. α ΑΚ, που ορίζει ότι το Δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη, κατά την κρίση του, χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης; μη δυνάμενο ωστόσο να υπερβεί, σε κάθε περίπτωση, το με σαφήνεια ορισμένο αγωγικό αίτημα (ΠΠρΘεσ 190/2020, ΤΝΠ sakoulas-on line). Πρέπει, επομένως, και η σωρευόμενη αγωγή προσβολής της προσωπικότητας του ενάγοντος με ιστορική βάση την κατάθεση από τον εναγόμενο της ανωτέρω ψευδούς, κατά τους ισχυρισμούς του ενάγοντος, επιστολής, να απορριφθεί ως αόριστη. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων κατ' άρθρο 179ΚΠολΔ, επειδή η ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόστηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στη Ρόδο την 7^η Απριλίου 2025 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού την 8^η Απριλίου 2025 με την παρουσία και της Γραμματέως, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

